

У Х В А Л А
ДРУГОЇ КОЛЕГІЇ СУДДІВ
ПЕРШОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Тростянецької Кіри Семенівни щодо відповідності Конституції України (конституційності) частини третьої статті 3, пункту 2 частини п'ятої статті 328, пункту 1 частини першої статті 333 Кодексу адміністративного судочинства України

м. К и ї в
15 лютого 2019 року
№ 37-2(І)/2019

Справа № 3-23/2019(497/19)

Друга колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України у складі:

Мельника Миколи Івановича – головуєчого,
Саса Сергія Володимировича – доповідача,
Шевчука Станіслава Володимировича,

розглянула питання щодо відкриття конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Тростянецької Кіри Семенівни щодо відповідності Конституції України (конституційності) частини третьої статті 3, пункту 2 частини п'ятої статті 328, пункту 1 частини першої статті 333 Кодексу адміністративного судочинства України.

Заслухавши суддю-доповідача Саса С.В. та дослідивши матеріали справи, Друга колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України

у с т а н о в и л а :

1. Суб'єкт права на конституційну скаргу – Тростянецька К.С. – звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням перевірити на

відповідність статті 22, частинам першій, другій (за конституційною скаргою – абзацам першому, другому) статті 24, частинам першій, другій (за конституційною скаргою – абзацам першому, другому) статті 55 Конституції України (конституційність) частину третю статті 3, пункт 2 частини п'ятої статті 328, пункт 1 частини першої статті 333 Кодексу адміністративного судочинства України (далі – Кодекс).

За Кодексом провадження в адміністративних справах здійснюється відповідно до закону, чинного на час вчинення окремої процесуальної дії, розгляду і вирішення справи (частина третя статті 3); суд касаційної інстанції відмовляє у відкритті касаційного провадження у справі, якщо касаційну скаргу подано на судові рішення, що не підлягає касаційному оскарженню (пункт 1 частини першої статті 333).

Згідно з пунктом 2 частини п'ятої статті 328 Кодексу не підлягають касаційному оскарженню судові рішення у справах незначної складності, крім випадків, якщо:

а) касаційна скарга стосується питання права, яке має фундаментальне значення для формування єдиної правозастосовчої практики;

б) особа, яка подає касаційну скаргу, відповідно до Кодексу позбавлена можливості спростувати обставини, встановлені оскарженим судовим рішенням, при розгляді іншої справи;

в) справа становить значний суспільний інтерес або має виняткове значення для учасника справи, який подає касаційну скаргу;

г) суд першої інстанції відніс справу до категорії справ незначної складності помилково.

Зі змісту конституційної скарги та долучених до неї матеріалів вбачається таке.

До жовтня 1996 року Тростянецька К.С. проживала у місті Херсон та отримувала пенсію за віком. Після виїзду Тростянецької К.С. на постійне місце проживання в Державу Ізраїль виплату пенсії їй було припинено.

Конституційний Суд України у Рішенні від 7 жовтня 2009 року № 25-рп/2009 визнав такими, що не відповідають Конституції України (є неконституційними), окремі положення Закону України „Про загальнообов’язкове державне пенсійне страхування“ щодо припинення виплати пенсії пенсіонерам на час постійного проживання за кордоном у разі, якщо Україна не уклала з відповідною державою міжнародний договір з питань пенсійного забезпечення і якщо згода на обов’язковість такого міжнародного договору не надана Верховною Радою України. У зв’язку з цим Тростянецька К.С. неодноразово зверталася з заявами до управління Пенсійного фонду України в місті Херсон щодо поновлення виплати, перерахунку та індексації призначеної пенсії.

У червні 2016 року представник Тростянецької К.С. звернувся до Херсонського міського суду Херсонської області з адміністративним позовом, в якому, зокрема, просив зобов’язати управління Пенсійного фонду України в місті Херсон поновити, перерахувати, провести індексацію, нарахувати і виплатити пенсію за віком Тростянецькій К.С. з 7 жовтня 2009 року по 23 березня 2013 року.

Херсонський міський суд Херсонської області рішенням від 2 січня 2018 року вказаний адміністративний позов задовольнив повністю.

Одеський апеляційний адміністративний суд постановою від 15 травня 2018 року скасував рішення суду першої інстанції та залишив без задоволення адміністративний позов Тростянецької К.С.

Верховний Суд ухвалою від 3 липня 2018 року відмовив Тростянецькій К.С. у відкритті касаційного провадження, оскільки касаційну скаргу подано на судові рішення у справі незначної складності, що не підлягає касаційному оскарженню, та вказав, що передбачені пунктом 2 частини п’ятої статті 328 Кодексу виняткові обставини відсутні і обґрунтування щодо їх наявності не наведено.

Суб’єкт права на конституційну скаргу стверджує, що оспорюваними положеннями Кодексу звужено зміст та обсяг існуючих прав і свобод,

обмежено право на касаційне оскарження у справах незначної складності, порушено його право на судовий захист та рівність перед законом.

2. Вирішуючи питання щодо відкриття конституційного провадження у справі, Друга колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України виходить з такого.

Згідно із Законом України „Про Конституційний Суд України“ конституційною скаргою є подане до Конституційного Суду України письмове клопотання щодо перевірки на відповідність Конституції України (конституційність) закону України (його окремих положень), що застосований в остаточному судовому рішенні у справі суб'єкта права на конституційну скаргу; у конституційній скарзі має міститися, зокрема, обґрунтування тверджень щодо неконституційності закону України (його окремих положень) (частина перша, пункт 6 частини другої статті 55); конституційна скарга вважається прийнятною за умов її відповідності вимогам, передбаченим статтями 55, 56 цього закону, та якщо: вичерпано всі національні засоби юридичного захисту (за наявності ухваленого в порядку апеляційного перегляду судового рішення, яке набрало законної сили, а в разі передбаченої законом можливості касаційного оскарження – судового рішення, винесеного в порядку касаційного перегляду); з дня набрання законної сили остаточним судовим рішенням, у якому застосовано закон України (його окремі положення), сплинуло не більше трьох місяців (частина перша статті 77); якщо суб'єкт права на конституційну скаргу пропустив строк подання конституційної скарги у зв'язку з тим, що не мав повного тексту судового рішення, він має право висловити у конституційній скарзі клопотання про поновлення пропущеного строку (частина третя статті 77).

Аналіз конституційної скарги дає підстави для висновку, що автор клопотання, стверджуючи про невідповідність частини третьої статті 3 Кодексу частинам першій, другій статті 24 Конституції України, пункту 2 частини п'ятої статті 328, пункту 1 частини першої статті 333 Кодексу

статті 22, частинам першій, другій статті 55 Конституції України, не обґрунтував, у чому саме полягає неконституційність вказаних положень Кодексу. Тростянецька К.С. фактично висловила незгоду із законодавчим регулюванням порядку касаційного оскарження судових рішень. Суб'єкт права на конституційну скаргу послався на положення пункту 8 частини третьої статті 129 Конституції України в редакції до внесення змін Законом України „Про внесення змін до Конституції України (щодо правосуддя)“ від 2 червня 2016 року № 1401–VIII. Згідно з пунктом 8 частини другої статті 129 Конституції України однією з основних засад судочинства є забезпечення права на апеляційний перегляд справи та у визначених законом випадках – на касаційне оскарження судового рішення.

З аналізу судових рішень, копії яких долучено до конституційної скарги, вбачається, що ухвала Верховного Суду від 3 липня 2018 року, яка є остаточним судовим рішенням у справі Тростянецької К.С., набрала законної сили в день її постановлення. Автор клопотання подав конституційну скаргу до Конституційного Суду України у січні 2019 року, тобто з порушенням строку її подання, встановленого пунктом 2 частини першої статті 77 Закону України „Про Конституційний Суд України“.

У конституційній скарзі Тростянецька К.С. зазначає, що повний текст ухвали Верховного Суду від 3 липня 2018 року отримала 27 листопада 2018 року. Проте доказів на підтвердження цього не надала. Разом з тим вона вказує, що її представник за довіреністю ухвалу Верховного Суду від 3 липня 2018 року отримав 18 липня 2018 року. Враховуючи наведене, підстав для поновлення пропущеного строку подання конституційної скарги не вбачається.

Таким чином, суб'єкт права на конституційну скаргу не дотримав вимог пункту 6 частини другої статті 55, пункту 2 частини першої статті 77 Закону України „Про Конституційний Суд України“, що є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі згідно з пунктом 4 статті 62 цього закону – неприйнятність конституційної скарги.

Враховуючи викладене та керуючись статтями 147, 151¹, 153 Конституції України, на підставі статей 7, 32, 37, 55, 56, 61, 62, 77, 86 Закону України „Про Конституційний Суд України“, відповідно до § 45, § 56 Регламенту Конституційного Суду України Друга колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України

у х в а л и л а:

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Тростянецької Кіри Семенівни щодо відповідності Конституції України (конституційності) частини третьої статті 3, пункту 2 частини п'ятої статті 328, пункту 1 частини першої статті 333 Кодексу адміністративного судочинства України на підставі пункту 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

2. Ця Ухвала є остаточною.

**ДРУГА КОЛЕГІЯ СУДДІВ
ПЕРШОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**